Ez a dokumentum kizárólag tájékoztató jellegű, az intézmények semmiféle felelősséget nem vállalnak a tartalmáért

►B

A TANÁCS 92/85/EGK IRÁNYELVE

(1992. október 19.)

a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében)

(HL L 348., 1992.11.28., 1. o.)

Módosította:

		Hivatalos Lap		
		Szám	Oldal	Dátum
►M1	Az Európai Parlament és a Tanács 2007/30/EK irányelve (2007. június 20.)	L 165	21	2007.6.27.
►M2	Az Európai Parlament és a Tanács 2014/27/EU irányelve (2014. február 26.)	L 65	1	2014.3.5.

▼B

A TANÁCS 92/85/EGK IRÁNYELVE

(1992. október 19.)

a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről (tizedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikke (1) bekezdésének értelmében)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 118a. cikkére,

tekintettel a Bizottságnak a munkahelyi biztonsági, higiéniai és egészségvédelmi tanácsadó bizottsággal folytatott konzultációt követően kidolgozott javaslatára ([1]),

az Európai Parlamenttel együttműködve ([2]),

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ([3]),

mivel a Szerződés 118a. cikke előírja, hogy a Tanács irányelvek útján minimumkövetelményeket fogadjon el azért, hogy különösen a munkakörnyezet tekintetében javításokat ösztönözzön a munkavállalók biztonsága és egészsége védelmének érdekében;

mivel ez az irányelv nem indokolja az egyes tagállamokban már elért védelmi szintek csökkentését, a Szerződés értelmében a tagállamok kötelesek e téren a feltételek javításának ösztönzésére és a feltételek harmonizálására az elért javítások fenntartása mellett;

mivel a Szerződés 118a. cikke értelmében ezekben az irányelvekben kerülni kell az olyan közigazgatási, pénzügyi és jogi korlátozások előírását, amelyek gátolnák a kis- és középvállalkozások alapítását és fejlődését;

mivel a legutóbb az 1985. évi csatlakozási okmánnyal módosított 74/325/EGK határozat ([4]) értelmében a Bizottság konzultál a munkahelyi biztonsági, higiéniai és egészségvédelmi tanácsadó bizottsággal e területre vonatkozó javaslatok kidolgozásáról;

mivel a tizenegy tagállam állam-, illetve kormányfői által az Európai Tanács 1989. december 9-i strasbourgi ülésén elfogadott,

„A munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló közösségi charta” , különösen annak 19. bekezdése megállapítja, hogy:

> „Minden munkavállalót kielégítő egészségvédelmi és biztonsági feltételek illetnek meg munkakörnyezetében. Megfelelő intézkedéseket kell hozni annak érdekében, hogy e területen az elért javítások fenntartása mellett a feltételek további harmonizálását lehessen elérni.”;

mivel a Bizottság a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló közösségi charta végrehajtására vonatkozó cselekvési programjában felvette céljai közé, hogy a Tanács irányelvet fogadjon el a várandós nők munkahelyi védelméről;

([1]) HL C 281., 1990.11.9., 3. o. és HL C 25., 1991.2.1., 9. o.
([2]) HL C 19., 1991.1.28., 177. o. és HL C 150., 1992.6.15., 99. o.
([3]) HL C 41., 1991.2.18., 29. o.
([4]) HL L 185., 1974.7.9., 15. o.

▼B

mivel a munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedések bevezetéséről szóló 1989. június 12-i 89/391/EGK tanácsi irányelv 15. cikke ([1]) előírja, hogy a kockázati tényezőknek különösen kitett csoportokba tartozókat védeni kell a kifejezetten őket érintő veszélyektől;

mivel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalóksok tekintetben különös kockázati csoportnak tekintendők, és intézkedéseket kell hozni biztonságuk és egészségük védelme érdekében;

mivel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók biztonság- és egészségvédelme nem jelentheti a nők hátrányos megítélését a munkaerőpiacon, és nem is eredményezheti a nők és a férfiak közötti egyenlő bánásmódról szóló irányelvek megsértését;

mivel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók számára egyes tevékenységek a veszélyes anyagoknak, eljárásoknak vagy munkakörülményeknek való kitettség különleges kockázatával járhatnak; mivel ezért ezeket a kockázatokat ki kell értékelni, és ezen értékelés eredményéről a női munkavállalókat, illetve képviselőiket tájékoztatni kell;

mivel rendelkezéseket kell hozni ezeknek a női munkavállalóknak a védelmére, ha az ilyen értékelés a női munkavállalók biztonságát vagy egészségét veszélyeztető kockázatot tár fel;

mivel a várandós és a szoptató munkavállalóknak tilos olyan tevékenységeket folytatniuk, amelyekről az értékelés során kiderült, hogy a biztonságukat és egészségüket károsító különösen veszélyes anyagoknak vagy munkakörülményeknek tehetik ki őket;

mivel rendelkezést kell hozni annak érdekében, hogy a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók ne legyenek kötelesek éjszaka dolgozni, ha ilyen rendelkezés szükséges biztonságuk és egészségük szempontjából;

mivel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók sebezhetősége szükségessé teszi számukra, hogy jogosultak legyenek a szülés előtt, illetve után kiadott, legalább 14 hetes folyamatos szülési szabadságra, és szükségessé teszi a legalább kéthetes kötelező szülési szabadságot, amelyet a szülés előtt, illetve után kell kiadni;

mivel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalókra fizikailag és mentálisan is káros hatással lehet az állapotukkal összefüggő elbocsátás veszélye; mivel rendelkezni kell az ilyen elbocsátások megtiltásáról;

mivel a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók egészségének védelmét érintő munkaszervezés érdekében hozott intézkedések hatástalanok lennének a munkaszerződéshez kapcsolódó jogok védelme nélkül, beleértve a munkabér védelmét, illetve a megfelelő ellátáshoz való jogosultság biztosítását;

mivel a szülési szabadsággal kapcsolatos rendelkezések is hatástalanok lennének a munkaszerződéssel kapcsolatos jogok védelme, illetve a megfelelő ellátáshoz való jogosultság biztosítása nélkül;

([1]) HL 183., 1989.6.29., 1. o.

▼B

mivel szülési szabadság esetén a megfelelő ellátás fogalmán a védelem minimális szintjének meghatározására használatos, technikai hivatkozási pontot kell érteni, és az semmiképpen sem értelmezhető úgy, mintha a terhességet betegségnek tekintené,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

I. SZAKASZ

CÉL ÉS FOGALOMMEGHATÁROZÁSOK

1. cikk

Az irányelv célja

(1) Ennek az irányelvnek, amely a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében a tizedik egyedi irányelv, az a célja, hogy a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalók munkahelyi biztonságának és egészségvédelmének javítását ösztönző intézkedéseket hajtson végre.

(2) A 89/391/EGK irányelv rendelkezései, annak 2. cikke (2) bekezdését kivéve, teljes mértékben alkalmazandók az (1) bekezdésben említett terület egészére az ebben az irányelvben meghatározott szigorúbb, illetve különös rendelkezések sérelme nélkül.

(3) Ez az irányelv nem eredményezheti az egyes tagállamokban az irányelv elfogadásának napján meglévő, a várandós, a gyermekágyas vagy szoptató munkavállalóknak nyújtott védelem szintjének csökkentését.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ennek az irányelvnek az alkalmazásában:

a) várandós munkavállaló az a várandós munkavállaló, aki állapotáról a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően tájékoztatja munkáltatóját;

b) gyermekágyas munkavállaló az a munkavállaló, akit a nemzeti jogszabályok, illetve gyakorlat gyermekágyasnak minősítenek, és aki állapotáról a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően tájékoztatja munkáltatóját;

c) szoptató munkavállaló az a munkavállaló, akit a nemzeti jogszabályok, illetve gyakorlat szoptatónak minősít, és aki állapotáról ezeknek a jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően tájékoztatja munkáltatóját.

II. SZAKASZ

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

3. cikk

Iránymutatások

(1) A Bizottság a tagállamokkal konzultálva és a munkahelyi biztonsági, higiéniai és egészségvédelmi tanácsadó bizottság segítségével iránymutatásokat dolgoz ki a 2. cikk szerinti munkavállalók biztonsága és egészsége szempontjából veszélyesnek tekintett vegyi, fizikai és biológiai anyagok és ipari eljárások értékeléséről.

▼B

Az első albekezdésben említett iránymutatások vonatkoznak a 2. cikkben meghatározott munkavállalók által végzett munkával kapcsolatos mozgásra, testtartásra, mentális és fizikai fáradtságra, illetve a fizikai és mentális stressz egyéb fajtáira.

(2) Az (1) bekezdésben említett iránymutatások célja, hogy alapul szolgáljanak a 4. cikk (1) bekezdésében említett értékeléshez.

E célból a tagállamok tájékoztatják ezekről az irányelvekről az egyes tagállamok munkáltatóit és női munkavállalóit, és/vagy képviselőiket.

4. cikk

Értékelés és tájékoztatás

(1) A munkáltató értékelést készít az I. mellékletben nem kimerítően felsorolt anyagoknak, eljárásoknak vagy munkakörülményeknek való kitettség különleges kockázatát valószínűleg magában foglaló tevékenységek esetében a 2. cikkben meghatározott munkavállalók expozíciójának jellegéről, mértékéről és időtartamáról az érintett vállalkozásban, illetve telephelyen, közvetlenül vagy a 89/391/EGK irányelv 7. cikkében említett védő és megelőző szolgáltatások igénybevételével, annak érdekében, hogy:

— értékelje a 2. cikkben meghatározott munkavállalók terhességére vagy szoptatására gyakorolt esetleges hatásokat, illetve a biztonságukat vagy egészségüket érintő kockázatokat, és

— eldöntse, hogy milyen intézkedéseket kell hoznia.

(2) A 89/391/EGK irányelv 10. cikkének sérelme nélkül a 2. cikkben meghatározott munkavállalókat és a vállalkozásnál, illetve telephelyen a 2. cikkben említett helyzetek valamelyike által vélhetően érintett munkavállalókat, illetve képviselőiket tájékoztatni kell az (1) bekezdésben említett értékelés eredményeiről, illetve a munkahelyi egészségvédelem és biztonság érdekében meghozandó minden intézkedésről.

5. cikk

Az értékelés eredményeinek következményei

(1) A 89/391/EGK irányelv 6. cikkének sérelme nélkül, ha a 4. cikk (1) bekezdésében említett értékelés a 2. cikkben meghatározott munkavállaló biztonságát vagy egészségét érintő kockázatot, illetve terhességére vagy szoptatására gyakorolt hatást mutat ki, a munkáltató megteszi a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy az érintett munkavállaló munkafeltételeinek, illetve munkaidejének átmeneti módosításával a munkavállaló kockázatnak való kitettségét el lehessen kerülni.

(2) Ha az ilyen munkavállaló munkafeltételeinek, illetve munkaidejének módosítása technikai vagy más objektív okból nem valósítható meg, vagy kellően megalapozott indokok alapján ésszerűen nem követelhető meg, a munkáltató megteszi a szükséges intézkedéseket e munkavállaló más munkakörbe helyezése érdekében.

▼B

(3) Ha az ilyen munkavállaló más munkakörbe helyezése technikai, illetve más objektív okból nem valósítható meg, vagy kellően megalapozott indokok alapján ésszerűen nem követelhető meg, az érintett munkavállalónak a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően szabadságot kell biztosítani a biztonságának vagy egészségének védelméhez szükséges teljes időszakra.

(4) E cikk rendelkezései értelemszerűen vonatkoznak arra az esetre is, amikor a 6. cikk értelmében tiltott tevékenységet folytató munkavállaló várandós lesz vagy szoptatni kezd, és erről munkáltatóját tájékoztatja.

6. cikk

Az expozíció tiltott esetei

A munkavállalók védelméről szóló általános rendelkezéseken, különösen a foglalkozási expozíció határértékeire vonatkozó rendelkezéseken túl:

1. a 2. cikk a) pontjában meghatározott várandós munkavállalók semmilyen körülmények között sem kötelezhetők olyan feladatok teljesítésére, amelyek esetében az értékelés a II. melléklet A. szakaszában felsorolt anyagoknak, illetve munkakörülményeknek való, a biztonságot vagy egészséget veszélyeztető expozíció kockázatát mutatja ki;

2. a 2. cikk c) pontjában meghatározott szoptató munkavállalók semmilyen körülmények között sem kötelezhetők olyan feladatok teljesítésére, amelyek esetében az értékelés a II. melléklet B. szakaszában felsorolt anyagoknak, illetve munkakörülményeknek való, a biztonságot vagy egészséget veszélyeztető expozíció kockázatát mutatja ki.

7. cikk

Éjszakai munka

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. cikkben meghatározott munkavállalók ne legyenek kötelezhetők terhességük időszakában, valamint aszülést követő – a biztonság és egészségvédelem tekintetében illetékes nemzeti hatóság által meghatározott – időszakban éjszaka dolgozni azzal a feltétellel, hogy az érintett munkavállaló – az egyes tagállamok által meghatározott szabályok szerint – orvosi igazolással tanúsítja, hogy ez szükséges biztonsága vagy egészsége érdekében.

(2) Az (1) bekezdésben említett intézkedéseknek – a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően – biztosítaniuk kell a lehetőséget:

a) a nappali munkába történő áthelyezésre; vagy

b) a munkából való távolmaradásra vagy a szülési szabadság meghosszabbítására, ha az áthelyezés technikai, illetve más objektív okból nem valósítható meg, vagy kellően megalapozott indokok alapján ésszerűen nem követelhető meg.

▼B

8. cikk

Szülési szabadság

(1) A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. cikkben meghatározott munkavállalók jogosultak legyenek legalább 14 hetes folyamatos szülési szabadságra, amely a gyermekszülés előtt, illetve után a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően vehető igénybe.

(2) Az (1) bekezdésben elrendelt szülési szabadságnak tartalmaznia kell legalább két hét kötelező szülési szabadságot, amelyet gyermekszülés előtt, illetve után a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően kell kiadni.

9. cikk

Munkaidő-kedvezmény a terhesgondozás idejére

A tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket annak biztosítására, hogy a 2. cikk a) pontjában meghatározott várandós munkavállalókat a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően, munkabérük fenntartásával munkaidő-kedvezmény illesse meg a terhesgondozás idejére, ha e vizsgálatokat munkaidőben kell elvégezni.

10. cikk

Az elbocsátás tilalma

Annak biztosítása érdekében, hogy a 2. cikkben meghatározott munkavállalók gyakorolhassák az e cikk által is elismert egészség- és biztonságvédelmi jogaikat, rendelkezni kell arról, hogy:

1. a tagállamok megteszik a szükséges intézkedéseket ahhoz, hogy megtiltsák a 2. cikkben meghatározott munkavállalóknak a terhességük kezdetétől a 8. cikk (1) bekezdésében említett szülési szabadság végéig történő elbocsátását, az állapotukkal összefüggésbe nem hozott, a nemzeti jogszabályok, illetve gyakorlat által megengedett különleges esetektől eltekintve, amennyiben az adott esetben az illetékes hatóság ehhez hozzájárult;

2. ha a 2. cikkben meghatározott munkavállalót az 1. pontban említett időszak alatt elbocsátják, a munkáltató köteles az elbocsátás megfelelően megalapozott indokait írásban megadni;

3. a tagállamok megteszik az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a 2. cikkben meghatározott munkavállalókat megvédjék az 1. pont értelmében jogszerűtlen elbocsátás következményeitől.

11. cikk

A munkaviszonyhoz kapcsolódó jogok

Annak biztosítása érdekében, hogy a 2. cikkben meghatározott munkavállalók – az e cikkben elismert – egészség- és biztonságvédelmi jogaikat gyakorolhassák, rendelkezni kell arról, hogy:

1. biztosítsák az 5., 6. és 7. cikkben említett esetekben a 2. cikkben meghatározott munkavállalóknak a munkaviszonyhoz kapcsolódó jogait, köztük a munkabér védelmét, illetve a megfelelő ellátáshoz való jogosultságukat, a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően;

▼B

2. a 8. cikkben említett esetben biztosítsák az alábbiakat:

   a) a 2. cikkben meghatározott munkavállalók munkaviszonyhoz kapcsolódó, az alábbi b) pontban említetteken kívüli jogait;

   b) a 2. cikkben meghatározott munkavállalók munkabérének védelmét, illetve a megfelelő ellátáshoz való jogosultságát;

3. a (2) bekezdés b) pontjában említett ellátás akkor tekinthető megfelelőnek, ha legalább azzal egyenértékű jövedelmet biztosít, amelyet az érintett munkavállaló tevékenységének egészségi okokból történő megszakítása esetén kapna a nemzeti jogszabályok szerint meghatározott esetleges maximum függvényében;

4. a tagállamok a munkabérhez vagy az (1) bekezdésben és a (2) bekezdés b) pontjában említett ellátáshoz való jogosultságot függővé tehetik attól, hogy az érintett munkavállaló megfelel-e az ilyen ellátáshoz való jogosultság nemzeti jogszabályok által megállapított feltételeinek.

   E feltételek azonban semmilyen körülmények között sem vonatkozhatnak a szülés várható időpontját közvetlenül megelőző, 12 hónapot meghaladó munkaviszonyra.

12. cikk

A jogok védelme

A tagállamok nemzeti jogrendszerükbe foglalják azokat az intézkedéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az a női munkavállaló, aki az ebből az irányelvből eredő kötelezettségek nemteljesítése miatt sérelmet szenvedett, igényét bírói úton, illetve a nemzeti jogszabályoknak, illetve gyakorlatnak megfelelően az illetékes testületeknél érvényesíthesse.

13. cikk

A mellékletek módosítása

(1) A 89/391/EGK irányelv 17. cikkében megállapított eljárás szerint kell elfogadni az I. mellékletnek az ezen irányelv területén végbemenő műszaki fejlődésből, a nemzetközi szabályozások vagy előírások változásaiból, illetve új ténymegállapításokból eredő, szigorúan technikai kiigazításait.

(2) A II. melléklet csak a Szerződés 118a. cikkében szabályozott eljárásnak megfelelően módosítható.

14. cikk

Záró rendelkezések

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb az elfogadásától számított két éven belül megfeleljenek, vagy biztosítják, hogy legkésőbb az irányelv elfogadásától számított két éven belül a szociális partnerek a kollektív szerződésekbe bevezetik a szükséges rendelkezéseket, miközben a tagállamok meghozzák az összes szükséges rendelkezést, hogy minden időben biztosíthassák az ezen irányelvben megállapított eredményeket. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

▼B

(2) Amikor a tagállamok elfogadják az (1) bekezdésben említett intézkedéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(3) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguknak azokat a lényeges rendelkezéseit, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadtak vagy fogadnak el.

▼M1

_____

▼B

15. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

▼B

I. MELLÉKLET

a 4. cikk (1) bekezdésében említett

ANYAGOK, ELJÁRÁSOK ÉS MUNKAKÖRÜLMÉNYEK NEM TELJES LISTÁJA

A. **Anyagok**

1. Fizikai hatások, amelyek magzati sérülést okozhatnak, illetve akadályozhatják a méhlepény megtapadását és különösen a következő hatások:

   a) ütődés, rezgés vagy mozgás;

   b) terhek emelése, különösen ha a hát- és ágyéktájat veszélyezteti;

   c) zaj;

   d) ionizáló sugárzás (*);

   e) nem ionizáló sugárzás;

   f) szélsőséges hideg vagy meleg;

   g) mozgás és testtartás, utazás – a telephelyen kívül vagy belül –, mentális és fizikai kimerülés, illetve más fizikai megterhelés, amely a 2. cikkben meghatározott munkavállaló tevékenységével kapcsolatos.

▼M2

2. Biológiai anyagok

   A 2000/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) 2. cikke második bekezdésének 2., 3. és 4. pontja szerinti 2., 3. és 4. kockázati csoportba tartozó biológiai anyagok, amennyiben ismert, hogy ezek az anyagok, illetve az általuk szükségessé tett terápiás beavatkozások veszélyeztetik a várandós nők, illetve a magzat egészségét, és amennyiben ezek az anyagok még nem szerepelnek a II. mellékletben.

▼B

3. Vegyi anyagok

   Az alábbi vegyi anyagok, amennyiben ismert, hogy azok veszélyeztetik a terhes nők és a magzat egészségét, és amennyiben még nem szerepelnek a II. mellékletben:

▼M2

   a) az 1272/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ([2]) alapján a besorolás kritériumainak megfelelő, a következő veszélyességi osztályok és kategóriák egyikébe, vagy ezek közül többe besorolt, és a következő figyelmeztető mondat egyikével, vagy ezek közül többel ellátott anyagok és keverékek, amennyiben ezek még nem szerepelnek a II. mellékletben:

      — csírasejt-mutagenitás, 1A., 1B. vagy 2. kategória (H340, H341),

      — rákkeltő hatás, 1A., 1B. vagy 2. kategória (H350, H350i, H351),

(*) Lásd 80/836/Euratom irányelv HL L 246., 1980.9.17., 1. o.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2000. szeptember 18-i 2000/54/EK irányelve a munkájuk során biológiai anyagokkal kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről (hetedik egyedi irányelv a 89/391/EGK irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 262., 2000.10.17., 21. o.).

([2]) Az Európai Parlament és a Tanács 2008. december 16-i 1272/2008/EK rendelete az anyagok és keverékek osztályozásáról, címkézéséről és csomagolásáról, a 67/548/EGK és az 1999/45/EK irányelv módosításáról és hatályon kívül helyezéséről, valamint az 1907/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 353., 2008.12.31., 1. o.).

▼M2

— reprodukciós toxicitás, 1A., 1B. vagy 2. kategória, vagy a laktációra gyakorolt vagy a laktáción keresztül fellépő káros hatásokra vonatkozó további kategória (H360, H360D, H360FD, H360Fd, H360Df, H361, H361d, H361fd, H362),

— célszervi toxicitás egyszeri expozíciót követően, 1. és 2. kategória (H370, H371);

b) a 2004/37/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([1]) I. mellékletében felsorolt vegyi anyagok;

▼B

c) higany és higanyszármazékok;

d) sejtmagosztódást akadályozó gyógyszerek;

e) szénmonoxid;

f) veszélyes, bizonyíthatóan a bőrön át felszívódó vegyi anyagok.

▼M2

B. **Eljárások**

A 2004/37/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ipari eljárások.

▼B

C. **Munkakörülmények**

Föld alatti bányászati munka.

([1]) Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 2004/37/EK irányelve a munkájuk során rákkeltő anyagokkal és mutagénekkel kapcsolatos kockázatoknak kitett munkavállalók védelméről (hatodik egyedi irányelv a 89/391/EGK tanácsi irányelv 16. cikkének (1) bekezdése értelmében) (HL L 158., 2004.4.30., 50. o.).

▼B

II. MELLÉKLET

a 6. cikkben említett

ANYAGOK, ELJÁRÁSOK ÉS MUNKAKÖRÜLMÉNYEK NEM TELJES LISTÁJA

A. **A 2. cikk a) pontja szerinti várandós munkavállalók**

1. *Anyagok*

a) Fizikai hatások

Túlnyomásos környezetben történő munkavégzés, pl. nyomás alatti zárt térben végzett munka és víz alá merülés;

b) Biológiai anyagok

Az alábbi biológiai anyagok:

— toxoplazma,

— rubeólavírus,

kivéve ha a várandós munkavállaló bizonyítottan megfelelő védelemben részesült az ilyen anyagok ellen védőoltás révén.

c) Vegyi anyagok

Ólom és ólomszármazékok, amennyiben az ilyen anyagok felszívódhatnak az emberi szervezetbe.

2. *Munkakörülmények*

Föld alatti bányászati munka

B. **A 2. cikk c) pontja szerinti szoptató munkavállalók**

1. *Anyagok*

a) Vegyi anyagok

Ólom és ólomszármazékok, amennyiben az ilyen anyagok felszívódhatnak az emberi szervezetbe.

2. *Munkakörülmények*

Föld alatti bányászati munka

▼B